

kan jeg bedst give det ved at fremdrage Forholdene i Aabenraa Amt. Den samlede Udgift i Aabenraa Amt var i 1925 66 848 Kr., deraf bærer Staten 55 pCt. af Renten eller 31 956 Kr., Arbejdsgiverne 34 891 Kr., hvoraf Landbruget atter betaler 21 769 Kr. og Industrien 13 122 Kr. Haandværk og Industri rammes haardere, idet de maa betale 3 pCt. af Lønverdien, medens Landbruget kun betaler 1 pCt. Den højeste Afgift, som en Landmand, Ejeren af en Herregaard i Aabenraa Amt, har betalt til denne Ulykkesforsikring i 1925, er 125 Kr. 60 Ø., og det højeste Bidrag, en Fabrik har betalt i det samme Aar, er 290 Kr. 57 Ø. Der var i Aabenraa Amt ca. 2 600 Bidragsydere, og da der paalignes saaledes, at der opsamles en Reservefond, idet Skatten helt skal bortfalde i 1930, bliver der paalignet 43 000 Kr., og det gennemsnitlige Bidrag til Arbejdsgivere har altsaa i det sidste Aar kun været 16 Kr. 54 Ø. Større er denne Sag altsaa ikke, men den føles som en Uret, fordi det er en Art Dobbeltbeskatning, og jeg tror, at man gør klogt i at fjerne den Slags Ting, det er noget af det, der skaber Utilfredshed.

Noget lignende gælder et andet Forhold, som stammer fra Overgangstiden, nemlig vedrørende Tienden. Der betaltes en Tiendeafgift som Kirkeskat i mangfoldige Sogne, men ifølge tysk Lov kunde den afløses, og mange Tiendeydere har benyttet Tiden 1917—18 til at faa denne Tiende afløst med værdiløse Mark, men paa andre Ejendomme ligger den fremdeles som en Skat, der virker som en uforholdsmæssig Beskatning. Der findes et Andragende, som i 1922 er tilstillet Kirkeministeriet, og jeg tror ikke, at Kirkeministeriet og Landbrugsministeriet har kunnet opnaa Enighed om Kompetencen, men det er et Forhold, som er Genstand for stadig Misfornøjelse. Jeg vil derfor gerne henstille til de to højtærede Ministre, Kirkeministeren og Landbrugsministeren, at overveje, om vi ikke kunde faa en Afløsning af denne Kirke-tiende de Steder, hvor den endnu bestaar. Det er f. Eks. saaledes, at i Haderslev Provsti, som bestaar af 26 Sogne, er den fuldstændig afløst i de 10 Sogne, men i de 16 bestaar den endnu. Men indenfor enkelte Sogne er det saaledes, at den er afløst for en hel Del Ejendommens Vedkommende i Henhold til den tyske Lov, men kan ikke blive helt afløst, fordi vi ikke har en dansk Lov, som muliggør det.

Jeg kan helt slutte mig til det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsens Fremhævelse af Nødvendigheden af, at de offentlige Ar-

bejder, der er i Gang dernede, i den kommende Vinter kommer ind i det hurtigst mulige Tempo. Jeg har modtaget den samme Henvendelse fra en Række Sogneraad fra Rise, Egvad og Hellevad Sogn, som berøres af Løgumkloster-Banen, i hvilken Henvendelse ogsaa jeg bliver anmodet om at henstille til den højtærede Trafikminister at sætte disse Arbejder ind i et saa hurtigt Tempo som muligt for derved at virke hen til en Afhjælpning af Arbejdsløsheden i den kommende Vinter. Det samme gælder med Hensyn til de Arbejder, der skal gøres ved Stationen i Padborg og ved Broen over Alssund, og for saa vidt det var muligt under Hensyn til de særlige Jordbundsforhold at faa Arbejderne ved Afvanding af Marsken, ved Digebygningerne paa Romø fremmet, er det selvfølgelig ønskeligt, at dette ogsaa sker hurtigt. Det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen anerkendte, at der fra Aabenraa Amts Side var gjort meget for at skaffe Arbejde til de arbejdsløse i saa vid Udstrækning som muligt i den kommende Vinter, men jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder her. Derimod vil jeg gerne slutte mig til, hvad det ærede Medlem sagde om Fiskerbefolkningen dernede, thi her er et Forhold, som vi maa have Opmærksomheden henvendt paa. Ulykken ligger deri, at vore Fiskere har smaa Baade, de har mere primitive og daarligere Fiskeriredskaber, og de trykkes ned, nu da Fiskere fra det øvrige Land, der er ganske anderledes udrustede, kan komme derned. Jeg tror, det er et Forhold, som man vilde gøre vel i ogsaa at tage op til Undersøgelse.

Jeg skal saa gaa tilbage til den Bevægelse, der særlig har fæstnet Opmærksomheden paa Sønderjylland i den senere Tid. Jeg finder her ingen Anledning til at tale meget om Hr. Cornelius Petersen, der er talt saa meget om ham, saa der er ikke noget nyt at sige, jeg tror hans Fysiognomi er velkendt. Hvad der interesserer mig mere, er Bevægelsen. Det er vitterligt, at Hr. Cornelius Petersen har staaet i den tyske Lejr som tysk Rigsdagskandidat saa sent som 1919, vi har aldrig mærket til ham paa dansk Side før Krigen. Men det er lige saa vitterligt, at han i Genforeningstiden meldte sig som Dansk, og uanset den Agitation, han udfolder, hævder han den Dag i Dag, at han er Dansk, og jeg mener, at vi ikke har Grund til at støde nogen fra os, der selv bekender sig som Dansk. Hvad vi derimod maa kræve, er, at den Bevægelse, han stiller sig i Spidsen for, holdes inden-